

9 Неделя след Неделя подир Въздвижение (19. Ноември 2006 г.)

Апостолско четиво

ПОСЛАНИЕ НА СВЕТИ АПОСТОЛ ПАВЛА ДО ЕФЕСЯНИ

ГЛАВА 2

4. Бог, богат с милост, поради голямата Си любов, с която ни обикна,
5. макар да бяхме мъртви поради престъпленията, оживотвори с Христа (по благодат сте спасени),
6. и възкреси с Него и постави на небесата в Христа Исуса,
7. за да яви на бъдещите векове преизобилното богатство на Своята благодат в доброта към нас чрез Христа Исуса.
8. Защото по благодат сте спасени чрез вярата; и това не е от вас - Божий дар е;
9. не е от дела, за да не би някой да се похвали.
10. Защото Негово творение сме ние, създадени в Христа Исуса за добри дела, що Бог е предназначил да вършим.

Евангелско четиво

ОТ ЛУКА СВЕТО ЕВАНГЕЛИЕ

ГЛАВА 12

16. И каза им притча, като рече: на един богат човек нивата се бе много обродила;
17. и той размишляваше в себе си и казваше: какво да направя? няма де да събера плодовете си.
18. И рече: това ще сторя: ще съборя житниците си и ще съградя по-големи, и ще събера там всичките си храни и богатата си,
19. и ще кажа на душата си: душо, имаш много блага, пригответи за много години: почивай, яж, пий, весели се.
20. Но Бог му рече: безумнико, нощес ще ти поискат душата; а това, що си приготвил, кому ще остане?
21. Тъй бива с тогава, който събира имане за себе си, а не богатее в Бога.

Символ на вярата (по време на литургия се чете заедно от всички богомолци)

1. Вярвам в един Бог Отец, Вседържител, Творец на небето и земята, на всичко видимо и невидимо.
2. И в един Господ Исус Христос, Сина Божий, Единородния, Който е роден от Отца преди всички векове: Светлина от Светлина, Бог истинен от Бог истинен, роден, несътворен, единосъщен с Отца, чрез Когото всичко е станало.
3. Който заради нас, човеците, и заради нашето спасение слезе от небесата и се възплъти от Духа Светаго и Дева Мария и стана човек.
4. И бе разпнат за нас при Понтия Пилата, и страда, и бе погребан.
5. И възкръсна в третия ден, според Писанията.
6. И възлезе на небесата и седи отдясно на Отца.
7. И пак ще дойде със слава да съди живи и мъртви и царството Му не ще има край.
8. И в Духа Светаго, Господа, Животоворящия, който от Отца изхожда, Комуто се покланяме и го славим наравно с Отца и Сина, и Който е говорил чрез пророците.
9. В едната, света, вселенска (съборна) и апостолска Църква.
10. Изповядвам едно кръщение за опрощаване на греховете.
11. Чакам възкресение на мъртвите.
12. И живот в бъдещия век! Амин.

Господня молитва (по време на литургия се чете заедно от всички)

Отче наш, Който си на небесата! Да се свети Твоето име;
да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, тъй и на земята;
насъщния ни хляб дай ни днес;
и прости нам дълговете ни, както и ние прощаваме на длъжниците си;
и не въведи нас в изкушение, но избави ни от лукавия;
(защото Твое е царството, и силата, и славата вовеки.) Амин.

Рождественски пост (Коледен пост – от 15. Ноември до 24. Декември)

- 15.11. – 22.11.: растителна храна с олио.
23.11. – 19.12.: растителна храна с олио; освен това се разрешава и риба, ако не е сряда или петък.
20.12. – 24.12.: растителна храна с олио.
Под растителна храна и олио се разбира въздържание не само от месо, а и от млечни продукти.

Постът

св. Василий Велики († 378)

Постът е древен дар, който не старее, а непрестанно се обновява и цъфти в пълна красота. Може би предполагаш, че неговата древност е като тази на Закона? Постът е по-стар от Закона. Недей да мислиш, че денят на Очищението, установен в Израила в седмия месец, в десетия ден от месеца, е начало на поста (Лев.16:29). Задълбочи се в историята и търси древността на неговия произход. Постът не е ново откритие, а съвременник на Отчеството. Всичко, което се отличава с древност е почитено. Уважи старината на поста. Той е и съвременник на човечеството. Постът е узаконен в рая. Такава първа заповед получил Адам: "А от дървото за познаване на добро и зло, да не ядеш от него" (Бит.2:17). Това: "да не ядеш " е установяване на поста и въздържанието. Ако Ева бе постила и не бе вкусила от дървото, сега не бихме имали нужда от този пост, защото не здравите имат нужда от лекар, а болните (Мат.9:12). Ние сме повредени от греха - нека се изцерим чрез покаяние, а покаяние без пост е непълно. Заповядано е да не се предаваме на суета и да се съкрушаваме духом, а пред Бога ще се оправдаем чрез поста.

Понеже не сме постили, затова сме изгонени от Рая. Нека да постим, за да се върнем там. Не подражавай на престъплението на Ева, не приемай отново съвета на змията, която ти предлага лакомия, за да угодиш на плътта. Не се оправдавай с недъзи и слабости на тялото, защото не на мен представяш тези оправдания, а на Бога. Отговори ми: как не можеш да постиш, а можеш да пресицаш и товариш тялото си с всевъзможни храни?! В Рая не е имало нито вино, нито заколване на животни, нито ядене на месо - след потопа открили виното, след потопа е речено: "Всичко що се движи и живее ще ви бъде храна" (Бит.9:3). Наслаждението станало позволено когато не останала надежда за съвършенство.

Впрочем ползата от поста не бива да те ограничава само в едно въздържание от ядене на блажна храна, защото истинският пост е отдалечаване от злини. Избягвай неправдата. Прости на ближния си оскърблението. Опрости делата на длъжника си. Не пости в караници и съдене - въздържайки се от вино, не се въздържаш от произнасяне на обиди; не ядеш месо, а изяждаш брата си; постиш цял ден, а ходиш по съдилища.

Постът препраща молитвите ни към небето, като ги превръща в криле при възкачването ни горе. Постът е духовно възрастване за семейството, майка на здравето, възпитател за младостта, украшение за старите, добър спътник за пътуващите, надежден съжител на обществото. Постът ражда пророците, дава крепост на силните, умъдрява законодателите. Постът е добър страж за душата, надежден спътник за тялото, оръжие за доблестните люде, училище за подвижниците. Той отстранява изкушенията, укрепва подвижниците в благочестието, става съжител на трезвостта, ражда целомъдрие в душите. Във война той извършва подвизи, във време на мир учи на безмълвие, освещава назорея, усъвършенства свещеника, а пресищането е начало на всякакви злини. Затова постът е оръжие за борба против пристъпите на злия, а "този род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост" (Марк.9:29).

Колко много са богатата от поста!

Постът не е диета!

Пост телесен, без пост духовен, не допринася за спасението на душата, дори напротив, може да бъде и духовно вреден, ако човек, въздържайки се от храна, се протиква със съзнание за собственото си превъзходство. Истинският пост е свързан с молитва, покаяние, въздържане от страсти и пороци, изкореняване на лошите дела, прощаване на обидите, въздържане от съпружески живот, изключване на увеселителни и зрелищни мероприятия, дори гледане на телевизия.

За християнския пост

Свещ. Ангел Величков

Християнският пост е доброволно телесно въздържание, чиято цел е да се обнови духовният ни живот. Според християнската антропология телесното и духовното в човека не са в изначално противоречие, но по-скоро двете заедно формират неговата цялост. Поради отдалечаването ни от Бога обаче, плътта лесно клони към различни обвързаности със земното и тленното, които наричаме страсти. Те пречат на душата в нейния естествен възвишен стремеж към нетлението и вечността, като я принизяват и сякаш насилствено я смесват със земната кал. Затова чрез поста ние ни най-малко не показваме презрение към тялото, а само му помагаме да преодолее страстите, за да се възстанови нарушената хармония с безсмъртната ни душа.

Съвършеният пост е пълното въздържане от храна. И понеже ние сме твърде несъвършени, Бог по Своята любов към нас ни е отредил: когато постим - да се въздържаме от животински продукти. Така постът е и полезен, и достъпен за всички. Освен това ни се предоставя възможността доброволно да преминем към по-строг пост, като свободна проява на духовния ни стремеж. По този начин обаче нито се натоварва съвестта на по-слабите, нито пък на по-ревностните се дава повод за възгордяване.

Въздържането от животински храни през поста не означава, че считаме животните (или някои от тях) за нечисти. Погрешно е да се мисли също, че християнството споделя вегетарианските практики и идеи на Далечния изток. Смисълът на това въздържание от една страна е, че животинските продукти са по-хранителни и временното лишаване от тях е „естествен“ пост. Но то има и символичен аспект, изразяващ смирение и помирение. Постът символизира също така възстановяването на райското състояние на човека преди грехопадението, когато той имал за храна само растения (Бит.1:29).

Светите отци разграничават три духовни степени при храненето - аскетично, естествено и греховно. В първия случай човек става от масата леко гладен, което е доброволен подвиг. Във втория случай храненето е до насита, но не повече. Тогава то е добро и благословено, ако е съпроводено с вътрешно молитвено благодарение. В третия случай, когато преяждаме, изпадаме в греха на чревоугодие.

Да не забравяме примера на един от най-почитаните аскети на християнството, игумена на древната Синайска обител св. Йоан Лествичник. За него се е запазил споменът, че приемал всякакъв вид храна, но в крайно оскъдно количество. Така той едновременно избягвал и излишеството, и възгордяването.

За нас като неопитни е най-полезно и спасително да се придържаме към „златната среда“, т.е. да следваме в простота църковните предписания и да се пазим от своеволието. И пренебрежението, и неразумният подвиг са белег на едно и също нещо - гордостта, която е най-тежкият грях.

Взето от www.dveri.bg и www.pravoslavieto.com